

Schita Vizită de Ion Luca Caragiale

Schita este o opera epica, în proză, de dimensiuni reduse, având o acțiune redusă la un singur episod semnificativ din viața unui personaj sau a mai multor persoane. Opera *Vizita* de Ion Luca Caragiale este ca specie literară o schita.

Naratorul acestei schite este la persoana I fiind participant direct la acțiune. Indicii de timp și de spațiu în această opera sunt: Sfântul Ion, odaia alăturată, vestibule. Principalul mod de expunere este naratiunea, dar și descrierea care este folosită în expoziție cu rolul de a fixa cadrul desfășurării acțiunii, iar dialogul este folosit ca mijloc de caracterizare.

Acțiunea este simplă, lineară și prezintă un singur episod din viața personajelor. De Sfântul Ion naratorul îi face o vizită doamnei Popescu, cu ocazia onomasticii fiului acesteia, Ionel. Sunt surprinse năzbâțiile srbătoritului, conflictul cu servitoarea, zgomotul infernal produs de trambiță și tobă, accidentarea mamei, leșinul băiatului în urma fumatului unei țigări. Finalul schiței constituie observarea dulcetii puse de Ionel în sosonii musafirului. Ca în orice schita, personajele sunt puține (Ionel, Doamna Popescu, servitoarea, musafirul.) Ionel este personajul principal, al acestei schite. Apartine unei familii burgheze caracterizată prin descrierea narate, a orului ca fiind un copil de vreo opt anișori, îmbrăcat ca maior de roșiori în uniformă de mare tinută. Acesta, aparținând unui statut social bine dezvoltat financiar își permite să vorbească cu musafirul la persoana a II-a..

Prin toate aceste trasături specifice opera literară: „*Vizita...*” de I. L. Caragiale este ca specie a genului epic, o schita.

Caracterizarea personajului principal

În schița intitulată „*Vizită...*” se narează o întâmplare al cărei personaj principal este un copil de opt ani – Ionel Popescu.

Încă din expoziție, prin caracterizare directă, Ionel este prezentat, ca fiind „un copilăș foarte drăguț de vreo opt anișori”, îmbrăcat în uniformă de maior de roșiori.

La început întâlnim diminutive: „*copilaș*”, „*băiețelul*”, „*maiorașul*”, înlocuite apoi de alți termeni: „*maiorul*”, „*domnul maior*”, ca și când sub ochii autorului s-ar fi petrecut o schimbare, o maturizare rapidă a lui Ionel.

Cea de-a doua „față” a lui Ionel este cea văzută de doamna Popescu. Pentru ea, copilul a devenit „*băiat mare*”, fapt care implică o mai atentă educare a lui, însă obrăznicia lui Ionel trezește admirația mamei.

Caracterizarea indirectă se realizează prin prezentarea mediului în care trăiește Ionel, a vorbelor și a faptelor sale. Toate îl zugrăvesc ca pe un copil răsfățat.

Ionel își afișează proasta creștere în fiecare dintre momentele acțiunii: tiranizează jupâneasa, face dezordine în casă, nu ține cont de rugămintele doamnei Popescu și fumează.

Deși povestitorul venise să-l felicite și îi adusesese chiar un dar, Ionel este arogant și obraznic față de acesta: îl tutuiește, îi varsă cafeaua pe costumul de vizite și îi toarnă dulceața în șoșoni.

Vizită... -rezumat

În opera *Vizita* de Ion Luca Caragiale este prezentată vizita personajului-narator la doamna Popescu, o veche prietenă, cu ocazia onomasticii fiului acesteia, Ionel. Musafirul îi aduce băiatului în dar o minge. Copilul, în vârstă de vreo opt anișori, este îmbrăcat ca maiori de roșiori.

Doamna Popescu și musafirul poartă o conversație iar femeia explică faptul că nu mai are timp de petreceri deoarece e foarte ocupată cu educația copilului. Dar pe când mama își laudă fiul, din bucătărie se aud țipetele slujitoarei, speriată de faptul că Ionel, din neastâmpăr, e pe punctul să răstoarne mașina de cafea. Deși mama îl strigă de mai multe ori, Ionel nu o ascultă.

Ionel își alege din mulțimea de jucării înșirate în salon, o tobă și o trambiță. Cocoțat pe un cal de jucărie, maiorășul face o gălăgie insuportabilă, astfel încât doamna și musafirul nu se mai pot înțelege. Când intră slujitoarea cu tava cu dulciuri și cafele, micul maior se năpustește asupra ei. Mama îi iese în cale să-l oprească și primește o lovitură de sabie în obraz. Însă ea îl sărută și îl dojenește blând.

În timp ce mama se arată mândră de acest comportament al copilului, observând că Ionel fumează, musafirul face observația că tutunul este dăunător, dar maiorășul îi răspunde nepoliticos.

După ce fumează toată țigara, băiatul se repede la minge și o trânteste. Pentru că mama îi spune că nu e frumos să facă asta în prezența musafirului, copilul trânteste mingea și varsă astfel ceașca de cafea pe pantalonii invitatului. Dintr-o dată doamna Popescu se îngrozește și strigă de spaimă întrucât îl vede pe Ionel cum leșină. Musafirul îl ajută pe copil să-și revină și-i atrage atenția că ar fi bine ca altă dată să nu mai fumeze. În final, naratorul ne relatează că, ajuns acasă, a constatat că Ionel îi turnase dulceața în șoșoni.